

saadan Kødpoelsemaskine lavede de Herrer i 1908, en Maskine til at male og sønderhakke og ødelægge det demokratiske Flertal og skabe et Mindretal deraf.

Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) endte saa med at forsikre — jeg tillod mig forleden at sige med et Smil paa Læben —, at han „ikke vilde lægge sin Efterfølger Spor af Hindringer i Vejen“ for dette Lovforslags Gennemførelse. Det forsikrede det ærede Medlem: ikke Spor af Hindringer i Vejen, efter at han ikke havde levnet nogen af de nye Bestemmelser, her findes, Ære for en Skilling, efter at han havde forsvaret alle de bestaaende Bestemmelser, den privilegerede Amdraadsvalgret og Toaars-Opholdsbestemmelsen, efter at han ikke havde givet sin Tilslutning til en eneste af Bestemmelserne i det nye Forslag, for hvis Gennemførelse han med et Smil paa Læben forsikrede, at han ikke vilde lægge Spor af Hindringer i Vejen. Det var en varm Tilslutning, det ærede Medlem gav, og jeg tror, den højtærede Indenrigsminister vil takke ham for denne varme Støtte. (*Berntsen*: Det vil han nok!) Det tror jeg ogsaa, og jeg tror, han vil gøre det med et Smil paa Læben.

Se, nu sagde det ærede Medlem, at han ikke vilde lægge den nuværende Regering Spor af Hindringer i Vejen for Gennemførelse af denne Lov om virkelig almindelig kommunal Valgret. Men jeg tør nok sige, at det havde været naturligere, om det ærede Medlem og det ærede Medlem fra Frederikssund — Repræsentanter for det, vi nu kalde Delegationsvenstre —, da de stod med et Flertal her i Tinget og den offentlige Mening i Ryggen i en enestaaende Grad og med et menneskealdergammelt Krav om lige og almindelig Valgret i hele det kommunale Liv bag sig, om de, siger jeg, da de efter 1901 stod med en Styrke, som endnu intet Parti i en Menneskealder har staaet med i Danmark, da Højre var knust og lammet, da de havde et overvældende Flertal her, da de havde faaet Regeringsmagten, da de stod med en virkelig Folkestemning bag sig, havde benyttet deres enestaaende Magtstilling til at gennemføre det, der var det forenede Venstres Program fra 1872. Da havde Tiden været til at gennemføre det, da kunde de let have gjort det, da havde de det Flertal, som den nuværende Regering mangler, da havde de bag sig denne menneskealdergamle Bevægelse for at faa dette Krav løst, som de Herrer nu have forkludret ved deres Forlig, da havde de alle de Betingelser

for at løse denne Sag demokratisk, som den nuværende Regering mangler. Men de Herrer forspildte alle Betingelserne. Og nu siger det ærede Medlem, efter at dette er sket, at han ikke vil lægge den nuværende Regering Spor af Hindringer i Vejen for denne Sags Gennemførelse! Jeg tror, at Befolkningen ikke et Øjeblik vil være i Tvivl om, hvad Meningen er dermed. Den anbefaling, det ærede Medlem fra Assens har givet dette Lovforslag, den Støtte, han har givet Indenrigsministeren til at søge dette Lovforslag gennemført i det andet Ting, er af den Art, at det andet Tings Flertal paa hvert eneste Punkt kan staa op og citere det ærede Medlems Udtalelser herved imod det Lovforslag, til hvis Gennemførelse det ærede Medlem tilsiger Indenrigsministeren sin Støtte! Af den Art er det ærede Medlems anbefaling! Af den ville Vælgerne, Befolkningen, ikke tage fejl, den er tydelig nok, mere end tydelig.

Selvfølgelig har den nuværende Regering langt sværere ved at gennemføre den Sag, som nu foreligger, end de Herrer havde, da de sad med det store Flertal. Desmere vil jeg ønske den nuværende Regering Kraft og Tid til at gennemføre denne Sag. Fra vor Side skal den have oprigtig Støtte, og saa tænker jeg, at Vælgerne ved denne Forhandling ere blevne klare over, hvor den virkelige Støtte ligger, og da ville de nok sørge for ved Valgene at skille det ud, som i Virkeligheden er en Tyngte paa Sagen, og bevare det, som er dens virkelige Støtte.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amdraads 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigurd Berg: Det ærede Medlems Overdrivelser skal jeg ikke komme ind paa. Befolkningens sunde Sans har forlængst dømt Loven af 1908 og dømt saaledes, at man ganske rolig kan lade det ærede Medlems Overdrivelser ligge, da ville ikke finde Genklang noget som helst Sted i Befolkningen. Jeg skal kun til det ærede Medlem sige, at hvis han vil læse mine Bemærkninger i 1908 om Opholdsbestemmelsen igennem, vil han se, at de ganske svare til de Bemærkninger, jeg er kommen med ved denne Lejlighed. Der var en saadan Ulighed i de gældende Opholdsbestemmelser, at det var ganske naturligt, at dette Spørgsmaal kom frem til Forhandling, og da jeg i sin Tid forelagde Lovforslaget, forbeholdt jeg mig ogsaa